

Mărturisirea păcatelor și pocăința

Noi oamenii nu suntem prea entuziasmați să auzim adevărul deranjant. În mod special atunci când ne este adresat nouă și suntem provocați să ne schimbăm. În mod general alegem să privim la problemele din viețile altora și să discutăm despre ce ar trebui să schimbe ei înșiși. Dar dacă ne analizăm sincer, putem descoperi zilnic la noi înșine gânduri, cuvinte sau fapte, care nu sunt bune. Iar în loc să lăsăm adevărul să ne confrunte, alegem să acționăm într-unul dintre următoarele trei moduri: Fie ne comportăm, ca și cum nu am fi vinovați cu nimic, fiindcă suntem ori prea mândri ca să ne cerem iertare, sau prea rușinați.

Sau începem să ne comparăm cu alții și concludem, că nici ei nu sunt mai buni decât noi: „Nu e atât de grav. Suntem oameni cu toții.“ Al treilea mod de a omite confruntarea cu adevărul este autojustificarea: Dăm vina pe circumstanțe sau pe trecut și afirmăm că nu am avut altă opțiune.

Aceste strategii provin ori din comoditate sau din dorința de a ne păstra imaginea. Dar în realitate ele ne adâncesc tot mai mult în nedreptate și ne infășoară într-un lanț de minciuni în încercarea de a ascunde lucruri. Apoi trăim mereu cu teama că adevărul va ieși la iveală. În același timp inădușim tot mai mult conștiința și prin urmare realizăm tot mai puțin, cât de mult rău producem în jurul nostru și chiar și nouă înșine.

Cine își acoperă fărădelegile nu va propăși, dar oricine le mărturisește și renunță la ele va găsi milă. (Proverbe 28,13)

Ce este păcatul?

În primul rând termenul de păcat se referă la puterea care domnește peste lume și peste oameni. Din cauza păcatului suntem despărțiți de Dumnezeu, dar El ne oferă o cale de eliberare de sub puterea păcatului. Dacă alegem această cale, El ne va da o viață nouă - vom fi „născuți din nou“.

În al doilea rând termenul de păcat se referă la situații specifice, individuale de călcare a voinței lui Dumnezeu. El este singurul, care are dreptul să definească ce este bine și ce este rău. El a lăsat și reguli, care să ne protejeze. Dar păcatul nu are deaface doar cu comportamentul. Acțiunile noastre pornesc din gândurile și dorințele noastre. Isus explică acest lucru în Matei 5, 27-28:

„Ați auzit că s-a zis: 'Să nu comiți adulter!'. Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a comis deja adulter cu ea în inima lui.“

Dacă nu ești născut din nou, sau nu ești sigur: Vezi fișele „Povestea lui Dumnezeu“ și „Botezul“, care explică procesul nașterii din nou în detaliu.

Dumnezeu vrea să fim perfecți (Matei 5,48). Ceea ce înseamnă că nu doar trebuie să oțim răul, dar și să ne luăm responsabilitatea de a face binele: „Așadar, cel care știe să facă ce este bine, dar nu face, este vinovat de păcat.“ (Iacov 4,17).

Gânduri, cuvinte și acțiuni, care se împotrivesc standardului lui Dumnezeu, sunt păcat.

Consecințele păcatului

Putem păcătuî împotriva noastră, împotriva oamenilor și împotriva lui Dumnezeu. Fiecare păcat împotriva noastră sau împotriva altora este încălcarea voinței lui Dumnezeu cu privire la cum să ne purtăm cu cei din jurul nostru. Consecințele păcatului pot fi mai mult sau mai puțin grave, depinde cine e afectat: Am păcătuî doar în gând? Am păcătuî cu fapta și alții trebuie să sufere consecințele? Am implicat și pe alții în păcatul meu?

Când nu facem ceea ce vrea Dumnezeu, facem ceea ce vrea diavolul. El vrea mereu opusul voinței lui Dumnezeu. Când păcătuî deschidem o ușă diavolului și îi permitem să ne influențeze viața. Cu alte cuvinte: Păcatul atrage mereu blestem asupra sa (de exemplu: Cine minte, devine suspicios; lăcomia conduce la nemulțumire continuă; sentimentele de vinovăție ne paralizează.) Singura cale de a scăpa de sub blestem și de a închide ușa este să mărturisim păcatul și să o rupem cu el.

Pocăința pas cu pas

1. Conștientizarea păcatului

Încetez să înfrumusețez problema și devin complet onest: Ceea ce am făcut, este greșit. Păcatul meu nu este un lucru minor, ce poate fi neglijat, ci are consecințe pentru mine și pentru alții. De acum îmi asum responsabilitate pentru aceasta.

2. Mărturisirea păcatului

Recunosc ofensa adusă lui Dumnezeu și îmi cer iertare. Dacă am greșit față de oameni, îmi recunosc vina și față de ei. Îmi cer iertare.

3. Despăgubire

Dacă alții au fost afectați de păcatul meu, trebuie să fac tot ce îmi este posibil pentru a îi despăgubi. Dacă încerc să scap de acesta parte, înseamnă că nu regret cu adevărat răul înfăptuit și atunci nici nu merit iertare.

4. Înnoirea gândirii și a comportamentului

După ce am întors spatele păcatului, mă îndrept spre ceea ce vrea Dumnezeu. Îmi cercetez mintea și obiceiurile și încep să gândesc și să trăiesc potrivit cu ideile Lui. Îi cer să mă ajute în înfăptuirea voinței Lui.

La sfârșit întreabă-te: *Sunt sigur/ă, că Dumnezeu m-a iertat de păcatul meu?*

Dacă răspunsul este nu, atunci caută sprijinul unui ajutor.

Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate. (1 Ioan 1,9)

Alte sugestii

În ce context ar trebui să mărturisesc păcatul? Păcatul trebuie mărturisit persoanelor, care sunt afectate de el și de consecințele sale. Dacă multe persoane sunt afectate și păcatul meu mă descalifică pentru slujba mea (de exemplu ca lider), trebuie să mărturisesc în fața tuturor sau în public. Dacă am păcătuit față de cineva doar în gând, atunci mărturisesc doar înaintea lui Dumnezeu.

Dacă nu ești sigur/ă ce e de făcut, cere sfatul persoanei, care te ajută să treci prin acest proces.

Folosește-te de sprijinul unui ajutor: De multe ori este dificil să trecem prin acest proces singuri. Când păcatul nu mai este un secret, își pierde puterea. De aceea Iacov ne încurajează să nu trecem singuri prin acest proces: „*Așadar, mărturisiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați.*“ (Iacov 5,16)

Conștiința noastră: Ca o voce interioară, conștiința noastră ne poate avertiza, când suntem pe cale de a încălca o regulă. Societatea în care am crescut, ne-a influențat cu privire la definirea răului și a binelui. Dar poate acest fel de gândire nu este potrivit cu gândirea lui Dumnezeu. Ceea ce înseamnă că nu putem să ne bazăm doar pe conștiința noastră, deoarece ea ne poate da alarmă falsă, sau în alte domenii conștiința noastră este înădușită și nu ne avertizează, chiar dacă încălcăm voința lui Dumnezeu. Trebuie să ne lăsăm cercetați de Dumnezeu și să îngăduim ca gândirea și emoțiile noastre să fie transformate de El.

Examinarea de sine

Citește Galateni 5,19-21. Ia-ți un timp de două minute și întreabă-L pe Dumnezeu următorul lucru și notează-ți gândurile:

Doamne, unde am păcătuit împotriva Ta și împotriva altora?

Aplicație: *Cu ce vreau să încep? Cine îmi va acorda sprijin în acest proces? Specifică cum vrei să continui!*